

til de faktiske forhold. Rent praktisk kan der korrigeres for rentefrit kapitalindskud i apoteksdriften på den måde, at værdien heraf fratrækkes anlægskapitalen, før rente beregnes (»nettoformueforrentningsprincip«).

Henstanden med momsbetaling m. v. anses at kunne kompensere forrentning af den daglige kassebeholdning m. v., som apotekerne nødvendigvis må have, idet bemærkes, at omkostninger i forbindelse med momsopkrævning og -afregning i forvejen indgår i apotekernes lønningsudgift.

Det vil ved den nærmere udformning af reglerne blive tilgodeset, at de antageligt må sættes i kraft gradvist, således at apotekerne kan få mulighed for at indrette deres omkostninger, likviditet og finansiering efter de ændrede regler. De ændrede renteberegningsregler vil efterhånden bevirke, at apotekernes indtjening nærmer sig det gennemsnitlige beløb, som er tilsigtet ved medicinprisfastsættelsen (svarende til lønramme 37).

Med hensyn til kontingent og anden betaling til Danmarks Apotekerforening har det været overvejet, om disse beløb af principielle grunde burde udgå af regnskaberne og aktiviteterne finansieres ved hjælp af et afgiftsprovener. Man må imidlertid tage i betragtning, at foreningen for disse indtægter ikke blot finansierer, hvad der i mere traditionel forstand kan betegnes som varetagelse af den enkelte apotekers interesser, men også – og især – en række meget betydelige fællesopgaver for apotekerne. Blandt disse opgaver må især nævnes apoteksassistentkolen og administrationsomkostninger vedrørende den centrale lønafregning til apotekspersonale.

På den baggrund synes det forsvarligt som udgangspunkt indtil videre at opretholde den hidtidige adgang til at opføre disse kontingenter på apoteksregnskabet, idet spørgsmålet om en eventuelt ændret praksis på dette punkt forudsættes at indgå i overvejelserne i forbindelse med revisionen af loven i folketingsåret 1988–89, jfr. lovforslagets § 83. Dog bør, jfr. den nævnte rapport, opkrævningen af udgifterne til disse fælles foranstaltninger forenkles, og udgifterne specificeres.

Adgangen til at opføre kontingenter til apotekerforeningen på apoteksregnskabet vil dog kun gælde i det omfang, indenrigsministeren kan godkende de beløb, der på denne måde inddækkes over priserne på lægemidler, jfr. også § 50.

Blandt de opgaver, der efter den gældende ordning finansieres af kontingenterne til apotekerforeningen, er – udover de ovenfor nævnte opgaver – tillige driften af DAK-laboratoriet. Det er imidlertid som led i den nyordning for apoteksproduktio-

nen, der er lagt op til med dette lovforslag, forudsat, at prisfastsættelsen vedrørende denne skal ske således, at alle med produktion og markedsføring m. v. forbundne omkostninger dækkes over prisen på præparaterne. Der skal derfor foretages en regnskabsmæssig adskillelse af DAK-laboratoriets omkostninger, og laboratoriets udgifter vedrørende opgaver, der ikke vedrører apotekernes virksomhed inden for bevillingssystemet, kan ikke finansieres via apotekernes kontingentbetalinger.

Det bemærkes, at de statslige udgifter til pension af apotekere og apoteksansatte farmaceuter påregnes opkrævet via apotekernes lønningsomkostninger på grundlag af beregnet beløb pr. ansat. Der vil blive optaget nærmere drøftelser herom med Danmarks Apotekerforening. For de øvrige institutioner, herunder sygehusapotekerne, som har ansat farmaceuter omfattet af den statslige pensionsordning, påregnes særlige opkrævningsaftaler indgået, jfr. nærmere kapitel 14 og bemærkningerne hertil.

Indenrigsministeriet finder, at det er et væsentligt formål at etablere rengsksregler, der både kan give et rimeligt »rigtigt« billede af økonomien i apoteksdrift og samtidig sikre, at apotekerne ved beregning af avance og afgift/tilskud gøres uafhængige af ændringer i leverandørers betalingsbetingelser o.s.v. Samtidig må hensynet til, at det offentlige, navnlig via medicintilskudsordningen, kun betaler de af det offentlige godkendte omkostninger ved lægemiddelforsyningen, tilgodeses.

Om de økonomiske konsekvenser for staten og for kommunerne af de her nævnte omlægninger i apotekernes regnskabsopgørelse henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til kapitel 12

Bestemmelser om apotekerafgift daterer sig fra 1894, og ved de mange lovregler herom, som har været gennemført siden da, har afgifter og tilskud været fastlagt ud fra følgende grundprincipper:

1. Afgift kan opkræves til finansiering af bestemte apoteksformål. Dette var det oprindelige system og gennemførtes ved opkrævning af afgift af indtjeningen.
2. Afgiften skal inddrage »privilegieværdien«, d.v.s. den særlige værdi, der er knyttet til driften af visse apoteker som følge af, at der ikke inden for apotekervæsenet er fri næring og fri prisdannelse. Apotekerne opnår herved særlige indtjeningsmuligheder, som ikke findes i erhverv med fri konkurrence og fri etableringsadgang. Dette princip er fulgt ved opkrævning af